

med tiggerstaven for at få skatteydernes penge ned i bankens pengekasse. De har også lige måttet annoncere, at de har tabt mange penge ovre i USA, endnu en gang, for anden gang, og de har også tabt penge på en lang række andre forretninger.

Det er derfor, jeg spørger: Skal ledelsen i Danske Bank, skal ledelsen i andre banker, der har vist, at de har tabt så mange penge, at de er nødt til at gå rundt med tiggerstaven og få skatteyderpenge, bare have lov til at fortsætte, uden at man går ind og siger noget så enkelt, som at staten skal ind og have kontrol med, hvordan ledelsen forvalter de penge? Har ministeren tillid til, at ledelserne i de her banker bare kan forvalte, uden at staten, uden at samfundet går ind og kontrollerer, hvad de gør?

Kl. 14:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:42

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at det, der er afgørende for regeringen, er, at vi finder frem til en model, der løser det problem, der er med en kreditklemme. Det, vi ønsker at gøre, hvis skatteyderne skal tilføre kapital til en række banker, er at sikre, at sunde, kreditværdige virksomheder og kreditværdige borgere stadig væk har mulighed for at låne penge i bankerne, så bankerne ikke bare slanker balancerne ind for at overholde kravene. Det synes jeg må være hovedfokuspunktet.

Derudover vil jeg sige, at jeg synes, de mange sager, der har været fremme internationalt og i pressen herhjemme, og den udvikling, der har været på de finansielle markeder, meget tydeligt viser, at vi ikke bare skal have blikket rettet bagud, men i meget, meget højere grad skal have blikket rettet fremad i spørgsmålet om, hvad vi så gør for at forbedre regelsættet og skabe større åbenhed og gennemsigtighed, end der er i dag. Der har regeringen bl.a. sammen med et enigt Folketing indsendt et indspil til EU om mere åbenhed og flere krav til, hvordan vores penge bliver forvaltet. Jeg synes, den rigtige måde at gøre det på er ved både at tage initiativer i Danmark og i EU og sikre sig, at der bliver stillet skrappe krav til de institutioner og de institutter, der agerer på det finansielle marked.

Kl. 14:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:43

Frank Aaen (EL):

Tre af de banker, som jeg tror ministeren vil sige er gode og veldrevne – det er Nordea, Arbejderens Landsbank og Spar Nord – har lige ladet 1.400 erhvervs kunder, der tidligere var kunder i Roskilde Bank, vide, at de ikke kan låne en krone – slut, færdig. Det er jo den slags problemer, vi har, og det er derfor, det ikke er nok at proppe penge ned i bankerne; vi skal vide, hvad de bruger pengene til.

Vi er enige om, som jeg har sagt fra første færd, at vi er nødt til at løse de samfundsøkonomiske problemer, der er ved, at almindelige mennesker ikke kan få lov at låne det, de har brug for, og ved, at almindelige virksomheder ikke kan få lov til at fortsætte driften. Men lige præcis derfor kan man da ikke bare overlade skatteydernes penge til de ledelser, der har vist, at de ikke forstår at forvalte andres penge, men som har tabt andres penge. Vi kan da ikke bare give penge til dem igen; vi er nødt til at gå ind og kontrollere. Det er ikke nok at komme bagefter med Finanstilsynet og se, om de har gjort det rigtigt. Det er jo her og nu, vi skal ind og kontrollere, om de begynder at tage samfundshensyn i stedet for at tage hensyn til deres aktionærer.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren for sidste svar på dette spørgsmål.

Kl. 14:45

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Tak. Jeg er glad for at sige, at jeg faktisk tror, hr. Frank Aaen og jeg er enige om én ting, nemlig at det, der er opgaven, er at finde en model, der sikrer, at det danske samfund ikke ender i en kreditklemme.

Vi kan diskutere modeller herinde i Folketinget, og der kan være forskellige politiske synspunkter på, hvad kravene præcis skal være, og hvordan en model skal være skruet sammen, men i sidste ende handler det om at finde en model, der sikrer, at sunde, kreditværdige virksomheder, f.eks. den lille håndværkerbutik eller den store fremstillingsindustri virksomhed, der ligger uden for Roskilde, som er god og velfungerende, kan få de lån, de skal have for at betale deres vareleverandører og for at betale deres medarbejdere, og kan låne penge, hvis de har lyst til at udvide og skabe nye arbejdspladser. Der har vi simpelt hen en samfundsforpligtelse i